

РЕШЕНИЕ

№ 22917

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **3680** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на „ЦЕНТЪР ЗА ПРЕВОДИ-РЕЗОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез адв. П. К., срещу заповед № No ФК-С3765-0201025/24.02.2025 г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ главно дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – център за преводи, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

В жалбата за изложени доводи за незаконосъобразност на издадената заповед, като се твърди, че е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с осъществяване на конкретното деяние, като в ПИП серия АА с № 02010125/01.07.2024г. е посочена дата на извършване на нарушението 01.07.2024г., като в издадения в последствие АУАН е възпроизведена друга дата, 07.01.2025г., възприета безкритично и в НП. В тази връзка се сочи, че е недопустимо със Заповедта за пръв път да се въвеждат съществени елементи от обективната страна на деянието, а именно – датата на нарушението. Твърди се, че в деня в който е извършена проверката са били налице проблеми от технически характер свързани с фискалния принтер, отразено и в издадения ПИП, както и в дадените писмени обяснения, поради което не е предоставяна услуга свързана с превод, нито е издавана фактура с касов бон. Жалбоподателят счита, че не е доказано наличието на предпоставките за налагане на ПАМ, като конкретните мотиви са банкетни. Позовава се на

Решение по дело С-97/21г. на Съда на ЕС, което постановява забрана за кумулиране на санкции, както и на незначителната стойност на услугата от 20 лв. и обстоятелството, че е първо нарушение. В уточняваща молба от 23.04.2025г. излага оплаквания относно самоинициативата на АНО по свой почин да предприеме действия по предварително изпълнение на наложената мярка, въпреки нейното оспорване, като прилага Протокол от 01.04.2025г. за запечатване на процесния обект и от 02.04.2025г. за неговото отпечатване, което представлява пример за административен произвол. В заключение моли за отмяна на оспорената заповед.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който заявява, че поддържа жалбата по съображения изложени в нея. Представя писмени бележки. Претендира се разноси, съгласно приложен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На 07.01.2025 г., в 13:10 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) - център за преводи, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от дружество „Център за преводи-Резон“ ЕООД. Преди легитимирането на органите по приходите, извършващи проверката от М. К. Ч. - Старши инспектор по приходите е извършена контролна покупка на услуги- превод на 1 лист медицински изследвания, за която е заплатена сума в размер на 20,00 лева. Плащането е извършено в брой и лева и същото е прието от М. Х. Я., в качеството си на офис-мениджър в търговския обект. При извършване на плащането не е издадена фискална касова бележка от функциониращо в обекта фискално устройство, марка Датекс, модел „FP- 2000“ с индивидуален номер на фискалното устройство (ИН на ФУ) D. и индивидуален номер на фискалната памет (ИН на ФП) 02508860, регистрирано в НАП с потвърждение № 4115848/25.03.2019 г., което в момента на проверката е в работен режим.

След легитимация на проверяващите от фискалното устройство е изваден дневен финансов отчет за 07.01.2025 г., от който било установено, че за направената контролна покупка на стойност 20,00 лева няма регистрирана продажба на фискалното устройство, чрез издаване на фискален бон. В заповедта е посочено, че нарушението е извършено на 07.01.2025 г., в 13:20 часа. Мястото на извършване на нарушението е [населено място], [улица], където се намира търговския обект - център за преводи.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка серия АА с № 02010125/01.07.2025г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Дневен финансов отчет от 07.01.2025 г.; Опис на парите в касата от 07.01.2025 г.; Писмени обяснения; Декларация КД-126.. Приложени са също така АУАН № F. от 14.01.2025г. и НП № 814456- F./18.02.2025г. за наложена на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 1000лв.

От горните данни е установено, че „ЦЕНТЪР ЗА ПРЕВОДИ-РЕЗОН“ ЕООД не е издало съответен документ за продажба по чл. 118 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, от страна,

имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № № ФК-С3765-0201025/24.02.2025 г е издадена на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния Директор на НАП (л. 119 и сл.), началниците отдел "Оперативни дейности" в главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. В тази връзка оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за издаването ѝ. При издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неиздаването на надлежен документ за получено плащане при осъществена продажба - фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверение за продажба, е предвидена в закона предпоставка за налагане на принудителната административна мярка по чл. 186 от ЗДДС. Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен - надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата на чл. 186, ал. 1, б. "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе обоснован извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице, което означава, че заповедта в качеството ѝ на индивидуален административен акт следва да отговаря на всички законови изисквания. По аргумент от разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административния орган съобразно преследваната от закона цел.

В конкретния случай жалбоподателят не оспорва факта на неиздаване на фискална касова бележки, при извършено плащане от 20 лв., прието от офис-мениджъра в търговския обект, но твърди, че поради проблем от технически характер с фискалния принтер не е издаден касов бон и не е предоставяна услуга с превод на документ. Установено е, че оборотът от тази продажба не е отчетен от фискалното устройство.

След като законът императивно предвижда в чл. 186, ал. 1 от ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството, да наложи принудителната административна мярка по чл. 186 от ЗДДС с последиците по чл. 187 от ЗДДС, то той действа при обвързана компетентност.

Единствено въпросът, свързан с правомощието на административния орган за определянето на срок на налагане на мярката се решава в условията на оперативна самостоятелност, с оглед на което следва да бъде изследвано дали при определянето на същия е съобразена целта на закона. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 6920 от 09.06.2016 г. по адм. д. №

2561/2015 г. на ВАС и мн. др.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е четиринадесет дни - в рамките на законоустановения максимален срок от 30 дни. В заповедта е посочено, че срокът на наложената ПАМ е определен с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност. Посочено е, че нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата. Въпреки, че е запознат с изискванията за този вид дейност, той е допуснал и извършил административно нарушение, с което засяга основния ред при тази дейност. Събраните данни според органа по приходите, дават основание да се направи обосновано предположение, че една от целите пред търговеца „Център за преводи-Резон“ ЕООД е именно отклонение от данъчно облагане - което винаги води до негативни последици за фиска. В тази връзка, органът се е мотивирал, че целта е да бъде премахната съществува възможност от извършване на ново нарушение (индиректно до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди.

Съдът намира изложените мотиви за необосновани, доколкото в случая данните, на които се позовава административният орган е единствено неотчитането на отречена от жалбоподателя да е извършвана услуга по превод на документи на стойност 20 лв. Други данни и доказателства за укрита от приходи липсват и не са събрани. Освен това, действително в изготвеният от органа по приходите протокол от извършена проверка серия АА № 0201025, като дата на извършване на нарушението се сочи дата, различна от посочената в процесната заповед, а именно датата 07.01.2024г. е отразена както при началния, така и при крайния час на проверката. В случая органът по приходите, издал заповедта се позовава на дата, различна от датата, удостоверяваща извършването на проверката, което разколебава материална доказателствена сила на този документ по чл. 50, ал. 1 от ДОПК и обосновава незаконосъобразност на издадената заповед.

На следващо място, част от обстоятелствата, посочени в заповедта като критерии за индивидуализиране на ПАМ, са неотносими, а тези които са относими не са приложени. Необоснован и противоречащ на доказателствата по делото се явява изводът, че 14-дневният срок е съразмерен на извършеното - неиздаване на фискален бон за продажба на услуга на стойност 20 лв. Неясно е как конкретният избор на срок на мерките постига целите на превенцията в обхвата на възможното ограничение до 30 дни. Не е посочена очакваната конкретна промяна в начина на организиране на дейността в обекта, за да могат констатациите за това да са критерий при индивидуализирането на мерките за административна принуда. Не е дефинирана тежестта на нарушението. Пропускът да се издаде касов бон е установен само за 20 лв., като няма данни от страна на дружеството да е извършвано и друго такова административно нарушение, няма доказателства за укриване на доходи/приходи, от които да може се изведе извод за трайно отклоняване на търговеца от данъчно облагане.

По изложените съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразена с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК, съгласно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. С определената продължителност на срока - 14 дни, се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 9412 от 19.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3587/2019 г., Решение № 1108 от 28.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8169/2020 г.; Решение № 15498 от 14.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9177/2020 г. и др.

Отделно от изложеното, с оглед безспорния между страните факт, че за същото нарушение е съставен и акт за установяване на административно нарушение, като е издадено наказателно постановление, съдът следва да съобрази и решение на Съда на ЕС по дело C-97/21 MV – 98, според което член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В т. 56 от решението на СЕС се посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели. Така и съгласно Решения на ВАС по адм.д. № 703/2025 г.; № 4460/2025 г.; № 3740/2025 г. и др.

С оглед изложеното, жалбата е основателна. Обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

На осн. [чл. 143, ал. 1 АПК](#), с оглед изхода на спора и направеното искане, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 550 лв, от които 50 лв. държавна такса и 500 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание [чл. 172, ал. 2 от АПК](#), Административен съд София-град, 17 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, заповед № ФК-С3765-0201025/24.02.2025 г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ главно дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С..

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ЦЕНТЪР ЗА ПРЕВОДИ-РЕЗОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните.

С

ЪДИЯ: